

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. O pravništvu, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 2. aprila. [Izv. dop.]

V poslednji seji je g. minister Pražak odgovoril na interpelacije slovenskih poslancev pl. Schneida in dr. Tonklija. Odgovor je bil na desnej s pohvalo sprejet. Liberalni listi se hudujejo nad g. ministrom, češ, da on žali sodnikovo neodvisnost, ker proti odlokom najvišjega sodišča hoče ukazovati sodnijam. A tu ne gre za rzsodbo v tožbeni stvari, ampak za narodno ravnopravnost in jezikovega vprašanja nima rešiti sodnije, ampak administracija, če ne drugače, po postavnem potu. Gospod minister bo menda zdaj izdal ukaz na vse sodnije graške in tržaške višje sodnije, da se morajo ravnati po znanih ministerskih naredbah, ter sprejemati slovenske vloge in jih v istem jeziku reševati.

A s tem ukazom narodno vprašanje glede uradov ne bo še rešeno, to je samo začasno sredstvo. Treba bo postaviti, da ne bo več mogoče sodnijam razsojevati proti ministerskim naredbam, češ, da niso postavne. V odseku za jezikovo vprašanje, ki ima denes spet sejo, bo g. dr. Tonkli stavil nasvet v tem smislu.

Državni zbor se odloži 7. aprila čez praznike do 28. aprila ter se bo budgetna debata še le tačas začela.

Ministra odgovor.

Minister Pražak je odgovoril na znani interpelaciji g. viteza Schneida in dr. Tonklija takole:

V seji tega zbora dne 11. marca t. l. stavil je gospod vitez Schneid po interpelaciji do me naslednji vprašanji:

1. Ali je visokej vladi znana odločba c. kr. najvišjega sodnjega dvora od 16. februarja t. l. št. 1697 in ali je visokej vladi znano, da je c. kr. nadsodniško predsedništvo v Gradci omenjeno odločbo objavilo vsem nižjim sodnijam in celo drugim avtonomnim uradnijam?

2. Kaj namerava visoka vlada storiti, da se po tej odločbi najvišjega sodnjega dvora žaljena pravica do enakopravnosti slovenskega jezika pri uradih Slovencem zopet povrne? —

Dalje so me v seji dne 15. marca t. l. gospodje poslanci dr. Tonkli, dr. Vitezič, Na bergoj in drugi interpelirali, ter stavili naslednji vprašanji:

1. Ali je visokej vladi znana odločba c. kr. najvišjega sodnjega dvora od 11. januarja 1881, št. 2?

2. Na kak način namerava visoka vlada neomejeno rabo slovanskih jezikov pri c. kr. sodnijah na Primorskem izpeljati?

Zavoljo notranje zveze in jednake tendence teh vprašanj imel bodem čast na obe interpelaciji ob enem odgovoriti.

Odločbi najvišjega sodnjega dvora od dne 16. februarja t. l. št. 1697 in od 11. januarja t. l. št. 2, na kateri se ozirata interpelaciji, sta mi znani; tudi se mi je o prvi odločbi uradno poročalo, da se je sicer ne po nadsodniškem prezidiji, pač pa vsled sklepa nadsodnije v Gradci objavila tej nadsodnji podložnim sodnijskim dvorom in okrajnim sodnijam, v katerih okrožji je prebivalstvo čisto slovensko, ali pa tudi mešano z nemškim.

Glede druge točke obeh interpelacij štejemo si v čast naslednje odgovoriti:

Pri obeh v interpelacijah omenjenih slučajih izšla je odločba, ki jo je v posameznej

civilnej pravdni zadevi na poti zakonito določene instance izrekla najvišja sodnijska oblast.

Z ozirom na samostojnost in neodvisnost judikature sodnij odtegnene so zgoraj navedene odločbe najvišjega sodnjega dvora vsakemu vplivanju po justičnem ministerstvu kot administrativne oblasti.

Glede pa na vplive, katere bi omenjeni odločbi na prakso nižjih sodnij v graškem in tržaškem nadsodniškem okrožji imeti utegnile in glede na pravico do jezikovne enakopravnosti po ustavi prebivalcem dotičnih dežel obljubljenih, bil sem prisiljen, svoje mišljenje v tej stvari zastopati na primeren mestu ter pravici justičnega ministerstva do najvišjega nadzora vanja na polji administrativnih korakov do veljave pripomoči.

Tudi v okrožji svoje oblasti ne bodem pozabil paziti na to, da se natanko izpolnujejo v jezikovnem vprašanji po justičnem ministru izdani in v interpelacijah omenjeni ukazi.

Ta odgovor bil je od desnice sprejet s pohvalo. A naša desnica ploska vselej, kadar čuje iz ministerskega stola najmanjšo sladko besedico. Mi obslanemo takoj, da nam ta ministrov odgovor ne dopade; in sicer na prvem mestu zategadelj ne, ker je čudna temota razprežena po ministrovih besedah, da človek pri vsem natezanji možgan ne more uganiti, kaj da je gospod minister povedati hotel.

„Prisiljen sem bil, pravi ekselencia, svoje mišljenje o tej stvari zastopati na primeren mestu.“ Kaj je to, primerno mesto! Skupina ministrov? ali Bog ve kaj? In kaj nam je početi z besedo „zastopati“? V pravih stališjih lahko zastopani obe stranki, in včasih tudi tista,

Listek.

Reforme carja Aleksandra II.

(Angleški spisala O. Kirějeva-Novikova.)

(Dalje.)

Pa taka uravnava — slišim tu pa tam praviti — je konfiskacija. To se nij nameravalo na Ruskem. Povsod smo čutili, da je treba nekaj žrtvovati; plemenitaši so sprevideli, da so morali za trenutek nekaj izgubiti, vsaj je tudi v časih vojske treba nepričakovane davke in težke žrtve prenašati. Plemenitaši so izgubili — recimo štiri šilinge od funta — v ta namen, da je mogla Rusija kmete na lastnej zemlji vkoreniniti. To je bilo neizogibno potrebno, se je tudi darovalo, a nihče nij stokal.

Komunisti, socialisti itd. so besede, ki se različno tolmačijo. Rusija je osnovana na temelji občin; njena zemeljska uprava je ne-

koliko socialistična, ne da se lahko omajati. Veliki Cavour je djal: „Zemeljsko pravo, ki ga daje Rusija svojemu narodu, je nam v zapadu nevarnejše, kakor njeni vojaki; mi vidimo in čutimo, da je njena životna moč ozko zvezana z vsakim posameznikom.“

Osvobojenje in zemeljska uprava je ne- ločljivo združena s preurejevanjem in razširjevanjem krajevne samouprave. V starih časih je bil plemenitaš car v malih razmerah. Po osvobojenji je njegovo veljavo nadomestila krajevna samouprava. Glede občinskega reda se Rusija razlikuje od švicarske in severno-amerikanske samovlade. Car je sicer na novo oživil in ojačil državo, pa olikanih kmetov iskati v selih oddaljenih od potov in večjih mest bi bilo abotno. Da razložim politično zvedenost volilcev na Angleškem, navajam sodbo g. Wallaca, je li ruski kmet ne opravlja svojih zadev z ozirom na občno korist? „Ruski kmet“ pravi on, „uživa najpopolnijo samo-

upravo in je pravi pravcati zastopnik ustavne vlade najskrajnejše demokratične oblike“. Celo žena, če je poglavarica hiši, se udeležuje obravnav „Mira.“

Občina je prvotna zadruga, temelj, na kateri je vpostavljen car ostali del kmetske vlade — delo, ki dovršuje emancipacijo in agrarne postave.

Ekonomične nasledke teh reform razpravljati nijsem poklicana. Plemenitaši nijso bili ugonobljeni, to vem iz osobne skušnje in tudi od prijateljske in merodajne strani.

Sedaj hočem govoriti o osvobojenem ljudstvu kot neodvisnem sosedu. Imeli smo pozidati včasih cele vasi, pokončane po ognju; imeli smo staviti bolnišnice in šole na lastne stroške, morali smo v lakoti in stiski pomagati; sedaj se je vse to izpremenilo. Plemenitaš tega ne stori, ker se nekoliko huduje nad žrtvami, ki so mu jih pouzročile reforme. Obdržali so en del svojih imenj in ob enem se

ki je bila zastopana po advokatu, propade nasproti onej, ki nima nikakega zastopnika! Hudodelnik, ki je pred porotami obsojen na celo življenje v ječo ali pa še celo na vislice, nij nikdar brez zastopnika; njegova stvar je vedno „zastopana“, ali brez uspeha! Sedaj vsakdo takoj vidi, da je gospod minister zamolčal glavno stvar, to je uspeh svojega zastopanja. Če se za nas Slovence v ministerskem svetu vložijo jedna ali druga dobra beseda, ali če potem skupina ministrov sklene, da naj se ta dobra beseda prezre, potem smo na istem mestu, kakor poprej. Če nas tepó še dalje, in če moramo tudi potem še na tlaku spati, potem nam ministrov zastopanje pač malo koristi!

Drugič nam pa ministrov odgovor ne dopade, ker ne obsega prav nič dejanskega. To je sama gola, siva teorija! Najžalostnejše pa je, da si kratko nikar misliti ne moremo, kako da se bode ta teorija v prakso vpeljati mogla! Gospod minister je vrgel pred sodnijami svojo puško v žito ter izrekel, da nema pri neodvisnosti in samostalnosti sodnijske judikature nikake ingerence na sodnijske odločbe. In mi uže sedaj vemo, kako da se bode stvar vršila tudi v prihodnje! Ministrova teorija ostala bode teorija, sodnijska praksa pa ravno taka, kot je bila do sedaj. Ako bode kaka sodnija tudi v prihodnje odbila slovensko vlogo samo zaradi tega, da nij pisana in der landesüblichen Gerichtssprache, in ako se bode stranka zdihovaje pritožila do ministra, dobila bode od njega melanholičen odlok, da ekselencia ničesar storiti ne more, ker nema nikake ingerence na posamezno sodnijsko odločbo. Minister povdarja svojo avtoriteto kot splošni princip, ali v specijalnem slučaju nema nikakega vpliva. In ker se končno na tem polji naše zahteve razdrobijo v same specijalne slučaje, ostali bodemo brez ministerskega varstva! Teorija nas brani, praksa pa davi! Tako je bilo do sedaj in tako bode tudi po ministrovem odgovoru!

Z jedno besedo: ministra Pražaka odgovor napravljen je čisto po tistem blanketu, po katerem se interpelacijam navadno odgovarja iz ministerskih foteljev. Nekolike temote, nekaj obljube, ali vendar nikake gotove zaveze, pri vsem tem pa mnogo, mnogo besed, ki so postavljene tako, kakor nekda v fitiških izrekih. Stvar pa se vrši potem ravno tako kot prej!

Zgodilo se je tako, kakor smo slutili. Vitez Vesteneck moral je za slovenske zahteve v

ogonj, slovenski jezik pa ostane tujec pod lastno svojo streho.

Dr. I. T.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. aprila.

Uradna „Wiener Ztg.“ naznanja, da se bode cesarjeviča **Rudolfa** poroka s princsinjo Štefanijo na Dunaji vršila dne 10. maja t. l.

Državni zbor je soboto sprejel s 151 glasovi zoper 121 glasov finančnega ministra predlogo o pokritji državnega primanjkljaja za letošnje leto. Svojo predlogo je zagovarjal tudi finančni minister dr. Dunajevski.

Na drugem mestu prinašamo odgovor pravosodnega ministra dr. Pražaka na interpelacijo slovenskih poslancev glede rabe **slovenskega jezika pri sodnijah** v slovenskih pokrajinah. Dasi iz tega odgovora tudi najbolj zaupljiv slovenski narodnjak ne more sklepati, da se bode obupno žalostno stanje našega jezika izboljšalo, vendar uže dunajski liberalni židovski nemški časopisi bledejo o „nevarnosti zoper nemštvo“, ki sledi iz temnega odgovora dr. Pražakovega. Sicer morajo tudi listi priznati, da je Pražakov odgovor temen, nejasen. A „N. Fr. Pr.“ pa stvar prijemlje še z druge strani. Ona meni, da je ta interpelacija slovenskih poslancev prav za prav upor zoper justično avtoriteto (!) in zato bi slovenski poslanci zaslužili v odgovor zaslužen in koristno lekcijo, kje da se prične krog sodnijske oblasti tudi poslancem nedotakljive in kje da se neha meja eksekutive in zakonodaje.

Jezikovni odsek državnega zbora je imel soboto zvečer sejo, h kateri je prišel tudi ministerski predsednik grof Taaffe. O tej seji, v kateri sta poslanca Tonkli in Hohenwart naglašala važnost slovenskega jezika, poročamo jutri več.

Vnanje države.

V **Peterburgu** se je 1. t. m. zbralo pri mestnem glavarju začasno svetovalstvo, ki je bilo voljeno minoli četrtek. To svetovalstvo ne sestoji iz 228 zastopnikov, nego 228 je volilnih mož in ti so izmed sebe izbrali 25 zastopnikov in tem 25 namestnikov. Članovi tega svetovalstva so večinoma hišni gospodarji. V prvi svoji seji so se posvetovali o strogem nadzorovanji vseh potnikov, ki pridejo v Peterburg.

V zapor dejan je neki Nikolaj Kibalčič. Baje da je obstal, da je on prirejal nihilistom strelivo.

Papež Leon XIII. je v avdijenciji sprejel ruska poslanika Mosolova in Buteneva, ki sta prišla v Rim, da nadaljujeta dogovarjanja mej Rusijo in Vatikanom. Papež je z nova obžaloval napad na carja Aleksandra II. ter izrazil svoj gnjus nad tem činom. Dalje je izrazil upanje, da se bode sporazumljenje mej Rusijo in Vatikanom doseglo še pred praznikom slovanskih apostolov Cirila in Metoda. Papež Leon XIII. se je zahvalil, da je car Aleksander III. storil ta spravljiv korak.

Rumunijo so kot kraljevino priznale nadalje Anglija, Srbija, Turčija in Italija.

Rumunski študentje v Parizu so protestovali na nekem shodu zoper to, da so Rumunci preustrojili kneževino v kraljevino. Govorili so prav ostro zoper ta čin, ker se kraljestvo ne strinja z demokratstvom. Zbor je nazdravljaval bodočej rumunski republiki.

Rumunskemu senatu so nekateri senatorji predložili načrt zakona glede tujcev živečih na rumunskih tleh. Ta načrt določuje, da se ima vsak tujec, ki dela zoper varnost Rumunije, ki keli javni red ali ki dela na preobrat socialnega reda v Rumuniji ali katerej drugej državi, ven iz dežele iztirati z dekretom ali navadnim ministerskim ukazom.

V nemškem „rajhstagu“ je zadnji petek stavil Windhorst svoj predlog glede mejnarodnih sredstev zoper **morilce vladarjev**. Ta predlog so podpisale vse frakcije nemškega „rajhstaga“ razen socialistov. Predlog so podpisali tudi Poljaki, ki so izjavili, da predlog podpišejo složno vsi Poljaki zato, da odbijejo napade in sumničenja nemških takih listov, kakeršen je „Nordd. Allg. Ztg.“ Windhorstov predlog pride denes v „rajhstagu“ v obravnavo.

Iz **Algiera** se poroča, da je na Tuniskej meji prišlo do boja mej Khumiri in Francozi, katerih čast bode zahtevala, da bodo vojaško zasedli Tunis.

Dopisi.

Iz **Marlbora** 1. aprila. [Izv. dop.]

Slavni slovensko-štajerski baron Litzelhofen ov pešpolk št. 47 bode v jeseni rešen svoje garnizone ter premeščen v stolico cesarsko, v Beč, kjer biva tudi slovenski baron Kuhnov pešpolk. Kmalu bodeta torej dva slavna slovenska polka v veličastnej metropoli! Štajerski pešpolk je uže 6 let v Trientu, kjer stoji na predstraži proti požrešnej „iredenti“, ter ima jako slabo bivanje, kakor je bilo uže povedano v „Slovenskem Narodu“.

V cesarski stolici bode torej začetkoma leta 1882 naš pešpolk praznoval svojo dvestoletnico, ter blagoslavljenje nove zastave. Staro, raztrgano v vseh bojih, katerih se je vdeležil 47. polk, slavno in zmagovosno vihrajočo zastavo bode zamenjal z novo deviško. —

Naj sledi tu nekaj vrstic v uspešno spodbudbo vrlim slovenskim Štajerkam, da ne bodo zaostale, kar se tiče domoljubja in požrtovalnosti za svojimi sestrami vrlimi Kranjicami!

Kranjske Slovenke so namreč darovale zastavi 17. pešpolka uže pred leti krasen trak, in o priliki sprejema iz Bosne srebrn lavorov venec. —

O priliki svečanosti blagoslovljenja nove

navadno tradicijo ostati v prijaznih razmerah z osvobojenimi robovi. Zadnje poletje sem preživela s svojo obitelji na kmetih blizu Tumbova — in vse praznike in obiteljske svečane dni so kakor po navadi poprej robovi sedaj kmetje z nami praznovali. Dohajali so k nam, izražali svoja voščila, prinašali jagod in jaje in gob ali drugih nedolžnih darov po starej navadi v gotovem prepričanju, da „les petits cadeaux entretiennent l'amitié“ (mali darovi ohranjujejo prijateljstvo.) V redkih slučajih, in to je častno, so se imeli plemenitaši potožiti o nepokorščini; ne čutim se poklicane odločiti, kdo je bil v tem slučaju kriv, plemenitaš ali kmet; sploh pa se dobro sporazumejo.

Politični nasledki osvobojenja so bili velikanski. Rob, osvobodivši se, nij izgubil svoje ponižnosti, pa začel se je obnašati kot samostalen gospodar. „Kot gotovo moramo smatrati“, pravi Aksakov v svojem znamenitem govoru o srbskeji vojski, „da je rob začel svoj duševni

obzor razširjevati in prosteje se gibati, ko se je robstvo in marsikatero poprej postavno razločevanje odpravilo in se zajedno naroden poduk začel širiti“. Da tega Aksakov nij pretiral, se razvidi iz razločka, katerega so Angleži opazovali, ko je Rus leta 1877 prekorakal Dunav in robujoč vojak branil Sevastopol.

Ker je Rus začel sodelovati kot zastopnik pri krajevni vladi, je bil to zanj političen poduk velike važnosti. Rim se nij zidal v enem dnevi, pa jeden vladar je na novo oživljenej Rusiji mnogo podaril.

Nepodučeni ljudje očitajo carju, ka nij odložil avtokratične oblasti in Rusije nij ustavno uredil.

Aksakov, ki svoje misli jako lepo izražuje in ki se gotovo nikamer ne prilizuje, govori v svojem organu „Rus“: „Parlament mora venčati poslopje, pa najprej mora biti poslopje sezidano“.

Globoko je vkoreninjen temelj za to v

naših javnih upravah; na to je zidal in nadaljeval car, pa dovišil ga nij; nestrpljivost more vse pokončati. Delalo se je hitro; hitrejše delovanje bilo bi nevarno.

Občine, vsaka pod starosto, so bile združene v „oblasti“ (volost), kjer je zastopnike občinske zbiral „starejšina“ ali predsednik. Nad „občino“ in „oblastjo“ je „zemstvo“ ali krajeven zbor, sestavljen iz zastopnikov kmetjskih in mestnih. Voljeni so na tri leta.

Nad „zemstvom“ so deželni zbori, sestavljeni iz poslancev krajevnih zborov, ki z „zemstvi“ davke pobirajo; ti davki so namenjeni v to svrhu, da se ustanavljajo in vzdržujejo šole, bolnišnice, hiralnice, da se delajo ceste in popravljajo mostovi itd. Res je, da smo bogati v prirodnih pridelkih, a ti se še le morajo razviti; sedaj pa še nijmo sploh bogati in ne moremo mnogo izdati. Dohodki vseh naših mest znašajo trideset milijonov goldinarjev in od teh plačata tretjino Moskva in Pe-

— (Stanko Vrazove pesmi.) Prijatelj našemu listu nam piše: Včeraj sem dobil od tukajšnje Bambergove knjigarne na ogled Stanko Vrazove izbrane pesmi. Tisk, obseg, oprava, z jedno besedo, vse je krasno na tej

knjigi, katero je izdala „Matica hrvatska“ in katerej je cena tri gold. Po mojem mnenju je dolžnost vsakemu slovenskemu rodoljubu, komur razmere dopuščajo za knjige denar izdajati, da si omisli omenjeno pesniško delo!

Umrli so v Ljubljani:

30. marca: Vincencij Pucihar, delavke sin, 3 m., na Žabjaku št. 5, za božjastjo.
V deželnej bolnici:
29. marca: A. Hribar, gostič, 52 let, za jetiko.

Loterijske srečke.

V Trstu 2. aprila: 76. 69. 87. 22. 88.
V Lincu 2. aprila: 11. 83. 61. 50. 17.

Dunajska borza 4. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	76 gld. —	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	77 " 30	"
Zlata renta	93 " —	"
1860 drž. posojilo	130 " 60	"
Akcije narodne banke	812 " —	"
Kreditne akcije	297 " 20	"
London	117 " 30	"
Srebro	— " —	"
Napol.	9 " 27	"
C. kr. cekini	5 " 53	"
Državne marke	57 " 30	"

Čast, komur čast!

Bil sem hudo bolan ter bival v Šent Pavlu v severnej Ameriki, kjer imam svoje posestvo in kupčijo z raznim blagom. Celi dve leti sem se zdravil in obiskaval sem najboljše zdravnike blizu in daleč tega dela sveta; ali moja bolezen je bila če ne vedno hujša, gotovo pa zmirom jednaka. Ko mi nij nikakor odleglo, sklenem iti v Evropo in tamkaj iskati pomoči in preljubega zdravlja. Veliko sem obiskal zdravnikov in zdravniških profesorjev, mej temi tudi profesorja Kusmaura v Strassburgu in profesorja Tuheka na Dunaji. Svetovali so mi to in ono; večidel so me po kopelih te in one kronovine, kakor v Karlsbadu na Češkem in v prusko kopelišče Kleve gonili. Vse, kar so mi ukazali, sem storil vestno in natanko, pa bolezen nij nič odlegla. Bil sem vedno slabši; začel sem otekati in mislil sem, da nij več zame pomoči. Ko sem se uže dve leti tudi v Evropi brez vsega vspeha zdravil, mi je moj prijatelj svetoval, naj grem v Škocijan na Dolenjsko in naj se tamošnjemu zdravniku gospodu **Pavlu Varanu** izročim. In res v malo mesecih sem izgubil oteklino; dobil sem slast do jedi in zdaj lahko rečem, da sem popolnoma zdrav in da se morem zopet k svoji družini v Ameriko vrniti, ker se čutim prav krepkega.

Imam tudi nekoliko žolčnih kamenov, katere sem sam dobil, ker mi jih je zdravnik gospod Varan z njegovo umetno homeopatijo vedel odpraviti. Bolezen je bila konstatirana: Otrpnenje jeter in odpadanje žolčnih kamenov.

Jaz torej očitno spoznam, da me je gospod Varan ozdravil in rešil smrti. Zato mu prav hvaležen očitno hvalo izrekam in kličem: Čast, komur čast!

Škocijan na Dolenjskem, 27. marca 1881.

(178—1) **Matija Butala.**

Št. 4803. (183—2)

Razglas.

Mestna srenja ljubljanska želi kupiti v mestnem okrožji ležeči za stavbe ugodni svet, ki meri dva in pol do tri hektare (4 orale 550 □ sežnje do 5 oralo 341 □ sežnje) eventualno dva do dva in pol hektarov (3 orale 760 □ sežnje do 4 orale 550 □ sežnje).

Posestniki takih za stavbo primernih zemljišč vabijo se torej, da prodajalne ponudbe in kup, ki ga terjajo, z izjavo, da do konec leta 1881 pri ponudbi ostanejo, do

dné 17. aprila t. l.

podpisanemu uradu predložé. Več posestnikov skupaj ležečih stavbnih zemljišč more to v jedneji vzajemnej ponudbi storiti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 29. marca 1881.

Župan: Laschan.

Dr. Janez Stepischnegg

daje na znanje, da se je s se svojo

odvetniško pisarno

iz sv. Lenarta v slovenskih goricah v Celje preselil in tamkaj pisarno uže odprl.

(171—2)

Izdatelj in urednik Makso Armich.

Prodaja rečij za zidanje.

Pri podiranji knezoškofjskega gospodarstvega poslopja poleg stolne cerkve pridobljeno gradivo: strešna opeka, les za streho, dilje, mreže za okna, vrata, stebri, strešni žlebovi, lomljen kamen, proda se na mestu. Proda se tudi razsip in črna prst.

(189)

Kranjska stavbena družba.

Sprejmó se takoj

inspektorji ali taki, ki hočejo to postati pri veljavnej zavarovalnici za življenje; dobodo stalno plačo in provizijo. Ponudbe z dobrimi priporočili sprejema iz prijaznosti pod šifro **V. G.** ekspedicija „Slovenskega Naroda“.

(190)

Parna žaga na Koroškem

išče od Celja čez Slovenj Gradec ven deset vpreg in vozov, ki bi stalno vozili krlje ali hlode; najme se tudi 5 do 6 jarmov volov, ki bi krlje z mesta vlačili, kjer se sekajo.

Natančneje pové oskrbnništvo žage v Etten-dorfu na Koroškem ter se more zgorenja pogodba skleniti tudi za več let.

(188—2)

Hiša

sè soda vodo kupčijo

vred je na prodaj v Ljubljani, na kongresnem trgu št. 13. Natančneje pri **G. Fischerji.** (149—3)

Dr. Pattisonova

bata zoper protin

takoj ublaži in ozdravi hitro (65—5)

protin ter revmatizem

vsake vrste: bolečine na obrazu, prsih, vratu, v zobeh, rokah, kolenih, udih, v križi in plečih.

V zavitkih po 70 kr., pol zavitka 40 kr. ima jo **Jul. pl. Trnkoczy,** lekarna pri Samorogu v Ljubljani.

Umetne

(640—30)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v zlatu, vulkanitu ali celulozidu brez bolečin. **Plombira z zlatom itd.**

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin

s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega mostu, v I. nadstropji.

Cvet zoper trganje, po dr. Maliču,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrpnele ude in hite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr., pravega prodaje samo (72—17)

lekarna „pri samorogu“ J. pl. Trnkoczyja na mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Tuji.

3. aprila:

Pri **Slonu:** Friedenheim, Löster z Dunaja. — Locatelli iz Kormonsa. — Pospichal iz Celja. — Schweiger-Lerchenfeld iz Vojnika.
Pri **Mallé:** Appel iz Ljubljane. — Discher iz Monakovega. — Dorfel, Svoboda, Gerstl, Gelles z Dunaja. — Kovacevič iz Trsta. — Prohaska iz Prage. — Popovič iz Broda.

Naznanilo zastavnice.

Po zborovem sklepu opusti se tretji uradni dan v tednu v zastavnem uradu; zato bosta od 1. aprila t. l. naprej samo vtorek in petek dneva za zastavljevanje in reševanje zastavljenih stvari. Uradne ure ostanejo dozdanje.

Vodstvo zastavnega urada združenega s hranilnico,

(172—3) v Ljubljani, 26. marca 1881.

Zavoljo ženitve

želi c. kr. uradnik v Ljubljani, 32 let star, znanja z gospico, ki bi bila vna gospodinja in nij brez premoženja. Molčečnost zagotovljena. Resnobni dopisi do 12. aprila pod: „Confiance poste restante v Ljubljani. Proti izkazu z inseratnim listom“. (174—2)

• Zdravljenje po ziml. •

WILHELMOV

antiartritiški antirevmatiški

kri čistilni čaj

od

Franc Wilhelm-a,

lekar v Neuenkirchenu (Dolenje-Avstr.),

je najboljšim vspehom rabil se zoper protin, trganje po udih, zastarele hude bolezni, zmirom gnoječe se rane, spol-ske in bolezni na polti, izrastke na životu in obrazu, kite, sifiliška ulesa, napihnenje jeter in vranice, zlato žilo, zlaténico, bolečine v živcih, kitah in udih, stiskanje v želodci, če ne gredo vetrovi od človeka, zoper zaprtje, če človek ne gre lahko na vodo, zoper polucije, moško slabost, ženski tok, bramorje, bezgavke in zoper druge bolezni, kar potrjuje tisoč priznavalnih pisem. Spričevala na zahtevanje zastoj.

Zavitki v 8 snopičih po 1 gld.; za kolek in pošiljanje 10 kr.

Popačenih izdelkov naj se nikar ne kupuje in gleda na znane v več državah zabranjene varstvene marke.

Zaloge imajo:

V Ljubljani: **Peter Lassnik.**

V Brodu Evgen Schrepel, lekar. V Gradei J. Purgleitner, bratje Ober-auzmeyer, Wend. Trnkoczy, le-karji. V Kranju Karel Savnik, lekar. V Mariboru Alojzij Quandest, lekar. V Metliki Fr. Wacha, lekar. V Novem mestu Dom. Rizzoli, lekar. V Postojni Anton Leban, lekar. V Zagrebu Sig. Mitlbach, lekar. (18—10)

• Zdravljenje spomladi. •

Najboljši

papir za cigarete

LE HOUBLON

francoski izdelek.

!!Svari se!!

pred ponarejevanjem.

Ta papir je pravi samo tedaj, ako ima vsak list znamenje **LE HOUBLON** in vsak karton spodaj stoječe varstveno znamenje in signaturo.

Henry & Henry
Propriété du Brevet.

CAWLEY et HENRY, jedini fabrikantje, **PARIS.**

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.